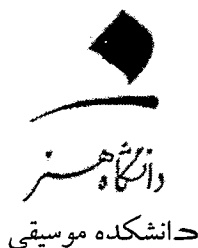

۱۲۱۲۹۸

وزارت علوم ، تحقیقات و فناوری

اجرای پایانی تحصیلی جهت دریافت مدرک کارشناسی ارشد

رشته نوازندگی موسیقی ایرانی

بخش عملی : نوازندگی ساز سنتور
(شامل تکنوازی - گروه نوازی - جواب آواز)

استاد راهنما:

آقای پشنگ کامکار

بخش نظری : ساخت موسیقی بر اساس شعر معاصر
(ساخت قطعاتی بر اساس شعر "وصل" از احمد شاملو)

استاد مشاور:

آقای امیرحسین اسلامی

دانشجو:

روزبه مطیعا

تیر ۱۳۸۷

توجه: اطلاعات درج شده در این برگه
توسط مرکز

۱۳۸۸ / ۵ / ۱۳

۱۳۸۸ / ۵ / ۲۲

۱۲۱۲۹۸

ورود به دبیرخانه دانشگاه هنر
شماره ۱۲۱۲۹۸
تاریخ ۱۳۸۷ / ۳ / ۲۲

تقدیم به:

پدر و مادر عزیزم که همیشه پشتیبان من بوده‌اند.

سپاس فراوان از:

اساتید ارجمندم آقایات پشنگ کامکار و امیرحسین اسلامی

همچنین دوستان عزیزم:

گلنار غراب (ویلنسل)، نوشین پاسدار (عود)، سولماز بدری (آواز)، مونا منوچهری (فلوت)،

فرشته اسماعیلی (آواز)، فرهاد اسماعیلی (آواز)، حامی حقیقی (کلارینت)، ارشاد واعظ

تهرانی (سازهای کوبه‌ای)، سیاوش کاوه (کمانچه)

و نیز دوست عزیزم جعفر صالحی که زحمت نت‌نویسی کامپیوتری این پایان‌نامه را برعهده

داشتند.

همچنین آقای مهران پورمندان برای در اختیار قرار دادن مکان تمرین و ضبط آثار

« فهرست مطالب »

۱.....	چکیده مطالب
۲.....	مقدمه
۳.....	در مورد شاملو
۴.....	شعر وصل
۸.....	توضیحات در مورد قطعات
۹.....	نگاه کلی
۱۱.....	وصل ۱
۱۲.....	وصل ۲
۱۳.....	وصل ۳
۱۴.....	وصل ۴
۱۵.....	وصل ۵
۱۶.....	منابع و مأخذ
۱۷.....	پارتیتور قطعات
.....	فهرست پارتیتور قطعات
.....	صفحه آخر

چکیده مطالب:

بخش نظری:

این بخش شامل ساخت قطعاتی براساس شعر وصل اثر احمد شاملو و ارائه پارتیتور و توضیحات در مورد آن می باشد.

بخش عملی:

این بخش شامل:

تکنوازی، گروه نوازی و جواب آواز می باشد که قسمت های این اجرا به شرح زیر می باشد:

۱- وصل ۱: (قطعه برای گروه نوازی)

۲- وصل ۲: (ساز و آواز)

۳- وصل ۳: (قطعه برای سازهای سنتور، کمانچه، عود و دمام)

۴- وصل ۴: (تکنوازی سنتور)

۵- وصل ۵: (تصنیف برای گروه)

مقدمه

در مورد تلفیق موسیقی و شعرنو و بطور کلی ساخت آهنگ بر روی این نوع شعر آثار کمی در سالیان اخیر دیده می‌شود، (در گلستانه اثر هوشنگ کامکار، چشم براه اثر عطا جنگوک، تصنیف و آواز فریاد از محمدرضا شجریان و...) که البته نسبت به قطعات ساخته شده بر اساس شعر کلاسیک بسیار اندک است.

شعر نو که حاصل نگرشی جدید در ادبیات است نیازمند موسیقی مناسب و هماهنگ با آن می‌باشد. درک فضا و محتوای این شعرها که عبارتها و وزن مخصوص به خود را دارد، همچنین تصویری بودن آنها لغات و ترکیب‌های لغوی جدید و موارد دیگر، نگاه متفکرانه و متفاوتی را در تلفیق شعرنو و موسیقی می‌طلبد.

این راه تازه نیاز به تجربه‌های فراوانی دارد تا به مانند تصانیف و آثار آوازی دیگر بتوان به آثار جاودانه و زیبا دست یافت.

این مجموعه تجربه‌ای در مواجهه به گونه‌های مختلف با شعرنو بوده که قطعاً در ادامه راه و با توجه به راهکارهای اساتید این فن در آینده به نتایج بهتر و دقیق‌تری خواهد رسید.

در مورد شاملو

احمد شاملو (الف صبح، الف جامداد) در تاریخ ۲۱ آذرماه ۱۳۰۴ در خیابان صفی علیشاه در تهران متولد شد. دوره کودکی و نوجوانی را در شهرهای مختلف ایران گذراند از سال ۱۳۲۴ به حرفه روزنامه نگاری می‌پردازد. او علاوه بر شاعری پژوهشگر، محقق، مترجم، قصه‌نویس، گردآورنده فرهنگ مردم کوچه بازار و نویسنده داستان‌های کودکان و... بود. شاملو در سال ۱۳۷۹ دارفانی را بدرود گفت.*

از مجموعه اشعار شاملو می‌توان به آثار زیر اشاره کرد:

هوای تازه، باغ آینه، آیدا در آینه، آیدا، (درخت، خنجر و خاطره)، ققنوس در باران، مرثیه‌های خاک، شکفتن درمه، ابراهیم در آتش، دشنه در دیس

«شاملو (۱. بامداد) در آغاز چینجمین دهه عمر خویش به «آینه در آینه» می‌رسد.

«آیه ۱ در آینه» نشان دهنده عصیان بازگشته شاملوست و همچنین مبین تسلط تدریجی شاملو به کلمات و ترکیبات و مصالح گونه‌گون شاعری است، تا آنجا که به صراحت می‌توان گفت، ضعیف‌ترین شعرهای «آینه در آینه» از قویترین اشعار «باغ آینه» از نظر زبان فارسی (ونه زبان شعرکی) قوی‌تر به نظر می‌آید.

زبانی که با زبان هیچیک از شعرهای بی‌وزن دیگران قابل مقایسه نیست و گهگاه با کاملترین عبارات متون کهن برابری می‌کند.»

* شاملو، احمد، روزگار غربی است نازنین: بر گزیده‌ای از شعرهای احمد شاملو به انتخاب بهروز صاحب اختیاری -

تهران ۱۳۸۱

** حقوقی، محمد، شعر زمان ما، انتشارات نگاه، ۱۳۷۶

شعر وصل

۱

در برابر بی‌کرانی ساکن

جنبش کوچک گلبرگ

به پروانه مانده بود.

زمان با گام شتابناک برخاست

و در سرگردانی یله شد.

در باغستان خشک

معجزه وصل

بهاری کرد.

سراب عطشان

برکه‌ئی صافی شد.

و گنجشکان دستاموز بوسه

شادی را

در خشکسار باغ

به رقص آوردند

۲

اینک چشمی بی‌دریغ

که فانوس اشکش

شور بختی مردی را که تنها بودم و تاریک

لبخند می‌زند.

آنک منم که سرگردانی‌هایم را همه

تا بدین قله جل جتا

پیموده‌ام.

آنک منم

میخ صلیب از کف دستات به دندان برکنده

آنک منم

پابرصلیب باژگون نهاده

با قامتی به بلندی فریاد.

۳

در سرزمین حسرت معجزه‌ئی فرود آمد

[و این خود معجزه‌ئی دیگر گونه بود].

فریاد کردم:

«ای مسافر!

با من از آن زنجیریان بخت که چنان سهمناک دوست می‌داشتم

این مایه ستیزه چرا رفت؟

با ایشان چه می‌بایدم کرد؟»

«- برایشان مگیر!»

چنین گفت و چنین کردم.

لایه تیره فرونشست

آبگیر کدر

صافی شد

وسنگریزه‌های زمزمه

در ژرفای زلال

درخشید

دندان‌های خشم

به لبخندی

زیبا شد.

رنج دیرینه

همه کینه‌هایش را

خندید

پای آبله

در چمنزاران آفتاب

فرود آمد م

بی آن که از شب ناآشتی

داغ سیاهی برجگر نهاده باشم.

۴

نه!

هرگز شب را باور نکردم

چرا که

در فراسوهای دهلیزش

به امید دریچه‌ئی

دل بسته بودم.

۵

شکوهی در جانم تنوره می کشد

گوئی از پاک‌ترین هوای کوهستان

لیالب

قدحی در کشیده‌ام.

در فرصت میان ستاره‌ها

شلنگ‌انداز

رقص می‌کنم -

دیوانه

به تماشای من بیا!

توضیحات در مورد قطعات

نگاه کلی

ساخت قطعات در این اثر بر اساس فضا و محتوای شعر و عبارات و همچنین خط سیر کلی شعر از ابتدا تا انتها بوده، بطوریکه در بعضی از قسمت‌ها موسیقی تصویری، حسی و انتزاعی تر بوده و در بعضی قسمت‌ها هم‌راه شعر و در بخش‌هایی بنیابین قرار می‌گیرد.

در این راستا مصالح موجود مانند فرم قطعات، دانگ‌های مورد استفاده، هارمونی و کنترپوان و سازبندی در ارتباط با این نگاه به کار برده شده‌اند.

- فرم کلی آن بصورت اپیزودیک (چند قسمتی) بوده که در هر قسمت با توجه به فضا و حرکت شعر، فرم مورد نظر انتخاب شده و ایده شعر برای انتخاب قسمت‌های مختلف، مثلاً قطعه حیرای گروه، ساز و آواز و تکنوازی نقش داشته است.

- دانگ‌های مورد نظر نیز با توجه به فضای شعر انتخاب شده‌اند بعنوان مثال در قسمت اول دودانگ مختص این قسمت ساخته شده است که بتواند ایده مورد نظر را دنبال کند. در قسمت دوم از دانگ‌های موسیقی ایرانی استفاده شده ولی روال ترتیبی آن مطابق با ردیف معمول در موسیقی ایرانی نمی‌باشد. قسمت سوم بطور کلی در اصفهان «فا» در نظر گرفته شده ولی روال ملودیاها و تأکید بر نتها به گونه مرسوم در ردیف نمی‌باشد که یا توجه به فضا و محتوای شعر ملودیاها بکار گرفته شده است.
- در قسمت چهارم و در قسمت پنجم قطعات در ماهور لابل در نظر گرفته شده است.

• تفکر هارمونی منطبق بر هارمونی تنال نمی‌باشد و هارمونی از درون ملودیا بدست آمده است.

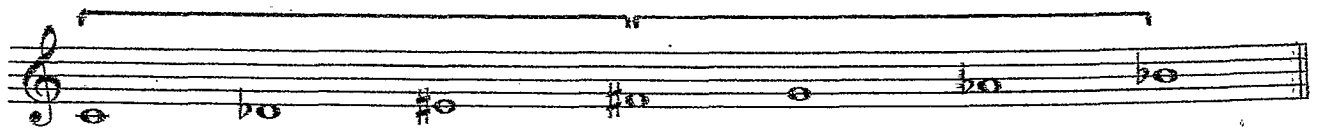
• سازها نیز با توجه به نیاز صوتی آنها در ارتباط باشعر و همچنین تجربه در استفاده از رنگهای صوتی متفاوت آنها در کنار یکدیگر بکار رفته‌اند.

بطور کلی قطعات این مجموعه با توجه حرکت وحس کلی شعر با حالتی انتزاعی شروع شده و به تدریج دارای فضایی شفاف شده و در انتها به وضوح کامل می‌رسند.

وصل ۱

در این قطعه فضای شعر از ابتدا تا انتها در عبارات خاص نقش مهم در شکل گیری آن داشته است. تم‌ها و ایده‌های نوشته شده برای سازهای مختلف ارتباط حسی با عبارات و حرکت شعر داشته است. بطور مثال تم ابتدای قطعه برای ویلسنل از حس عبارت (در بی کرانی ساکن) و همچنین حرکت ابتدای شعر الهام گرفته شده است.

در این قطعه از دودانگ زیر استفاده شده است:

فرم کلی قطعه بصورت A - B بوده که در قسمت A، دانگ اول نقش بیشتری داشته. شروع قطعه فضای مبهم و ساکن ابتدای شعر را به تصویر کشیده و به تدریج ملودی‌ها بصورت کنتریوانتیک اضافه شده است این قسمت در میزان نمای $\frac{4}{4}$ بوده با تمپوی سنگین $\text{♩} = 54$ می‌باشد. سازهای بکار گرفته شده برای استفاده از رنگهای صوتی متفاوت و نزدیک شدن به فضای شعر مدنظر بوده است.

در قسمت B، دانگ دوم نقش بیشتری داشته و موسیقی مشخص و شفاف‌تری در میزان نمای $\frac{7}{8}$ بکار رفته است. در این قسمت هارمونی با توجه به حس کلی ملودی به خدمت درآمده است.

وصل ۲

در این قسمت شعر برای همراهی ساز و آواز بکار رفته و هر تکه یا پاره از این شعر در گوشه خاصی در نظر گرفته شده است.

شروع شعر دردانگ همایون «دو» بوده و سپس با حرکت در گوشه‌های چکاوک، بیات راجه و نیشابورک فرودی موقت چه همایون می‌کند و در آخر با حرکت بالا رونده ملودی به اوج رفته است.

وصل ۳

این قسمت به فرم کلی $A-B-A'$ و در اصفهان* «فا» می‌باشد. در قسمت A مقدمه کوتاهی برای کل‌سازها نوشته شده که بصورت نتهای کشیده می‌باشد و هارمونی تیره و مبهمی را بدنبال دارد.

در قسمت B قطعه‌ای برای کمانچه، عود، سنتور به همراه ساز کوبه‌ای نوشته شده که تم اصلی آن براساس ایده پرستگی ابتدا شعر (با من از آن زنجیریان بخت ...) الهام گرفته شده است.

ملودی‌ها بصورت کنتریپواتیک بوده و سازها ایده مورد نظر را دنبال می‌کنند. در قسمت A' قطعه با همان شکل A (اما با کمی تغییر) دنبال می‌شود و به تدریج به هارمونی شفاف و روشن‌تری می‌رسد.

* درجه ششم تعدیل شده است. (رکرن ب ریمل)

† در اجرای این قطعه در بعضی قسمت‌ها تغییرات اکتاوی در ساز عود بدلیل حرکت بهتر دست چپ وجود داشته است.

وصل ۴

در این قسمت تکنوازی سنتور در نظر گرفته شده است. در این بخش با توجه به ایده شعر (امید) ملودی‌هایی در قالب الگوهای ریتمیک مختلف در ماهر لابمل* در نظر گرفته شده است.

*حرکت ملودیها بر اساس حرکت روی گوشه‌های مختلف ماهر نمی‌باشد.

وصل ۵

درایت قسمت قطعه به اوج خود رسیده، فرم قطعه بصورت تصنیف و در ماهور لابل مل نوشته شده است.

این قطعه در میزان نمای $\frac{12}{8}$ و یاتمپویی با سرعت بالا $144 = a.$ می باشد.

فضای حرکت ملودی با توجه به شعر بوده و در هر پاره یک ساز ملودی شعر را همراهی می کند.

هارمونی بکار رفته در آن تأکید بر درجات اصلی (I و V) دارد. سازها در ایجاد رنگهای صوتی بکار گرفته شده اند.

ساز سنتور به همراه عود و ساز کوبه‌اکی هم در ریتم و پایه قطعه نقش داشته و هم در جوابهای ملودی شعر نقش پررنگ‌تری را دارا می باشد.